

STUDIU BIBLIC—ECLESIASTUL

Autorul cărții Eclesiastul este Solomon. El a primit de la Dumnezeu înțelepciune, bogăție și slavă (1 Împărați 3:1-15; 10:14-29). Solomon a compus numeroase pilde, zicători și o mie cinci cântări, dintre care cea mai importantă este Cântarea Cântărilor (1 Împărați 4:20-34). Numele lui și cel al Ierusalimului conțin cele trei consoane în ebraică ale cuvântului Shalom (S L M), care înseamnă Pace. În tot timpul domniei lui, regatul s-a bucurat de pace. Alianțele politice au fost pecetluite prin căsătorii cu femei păgâne care au îndreptat inima lui Solomon spre idoli. (1 Împărați 11:1-13). Inima lui împărțită a fost cauza divizării împărăției.

În ebraică titlul cărții este *Qohelet* și înseamnă *Predicatorul*. *Qahal* înseamnă *Adunare*, iar *Qohelet* este persoana care se adresează adunării. Astfel aici avem: *Cuvintele Eclesiastului* sau *Cuvintele Predicatorului*. Cartea este o predică construită din gândurile, întrebările, îndoielile, nelămuririle, observațiile, experiențele și sfaturile autorului. El se adresează omului îndrăgostit de viață, dornic să îi descopere sensul. Duhul Sfânt a folosit experiența, căutările și înțelepciunea lui Solomon pentru a adresa un mesaj relevant omului secularizat.

Cartea Eclesiastul este una din cele cinci suluri numite *Megilloth*, care se citeau la diferite sărbători. Cântarea Cântărilor se citea la Paști; Rut, la Rusalii, Plângerile lui Ieremia, cu ocazia comemorării distrugerii Ierusalimului (în August); Eclesiastul, la sărbătoarea Corturilor sau Sukkot (în Septembrie), iar cartea Estera, la sărbătoarea Purim (în Martie). Cartea Eclesiastul poate sluji și ca un curs de pre-evanghelizare.

La Sărbătoarea Corturilor, evreii locuiesc pentru o săptămână în corturi făcute din ramuri, ca locuință temporară. Cu această ocazie se citește Eclesiastul care le reamintește că viața este trecătoare și că numai ceea ce facem pentru Dumnezeu durează pentru totdeauna. Nimic din viața aceasta nu poate satisface deplin ființa umană. Scopul cărții este să arate că viața limitată la spațiul definit prin expresia „sub soare” este în cele din urmă fără sens adevărat, zadarnică, nedreaptă și neîmplinită.

Cel mai mare câștig pe care îl poate obține cineva din studierea acestei cărți este înțelepciunea de a face din Dumnezeu centrul vieții sale. Omul se străduiește să dea sens vieții dintr-o perspectivă personală. Dar în fața morții, totul se prăbușește. De aceea, „*O, deșertăciune a deșertăciunilor, zice Eclesiastul, o deșertăciune a deșertăciunilor! Totul este deșertăciune.*” (Ecles. 1:2 și 12:8). Iar concluzia finală a autorului se rezumă la îndemnul: „*Teme-te de Dumnezeu și păzește poruncile Lui. Aceasta este datoria oricărui om.*” (Ecles. 12:13).

CĂUTÂND SENSUL VIETII

„*Ce folos are omul din toată truda care și-o dă sub soare?*” (Eclesiastul 1:3)

08.05.11: Cap. 1 – 2 – **Deșertăciunea Existenței „sub Soare”**

15.05.11: Cap. 3 – **Dincolo de Etapele Viețuirii „sub Soare”**

22.05.11: Cap. 4 – **Opresiune, Competiție, Succes, Popularitate**

29.05.11: Cap. 5 – 6 – **Reverență, Cumpătare, Mulțumire**

05.06.11: Cap. 7 – **Sfaturi pentru o viață mai bună**

12.06.11: Cap. 8 – **Sfaturi pentru o viață echilibrată**

19.06.11: Cap. 9 – 10 – **Bucură-te de viață și Evită capcanele ei!**

26.06.11: Cap. 11 – 12 – **Investește cu prioritate în Eternitate!**

Pastor, Vasile Al. Talos

București, Biserica Bunavestire

Cap. 1 – 2 – Deșertăciunea Existenței „sub Soare”

Cât de ușor împărtășim în tinerețe părerea că viața înseamnă distracție sau muncă; dar pe măsură ce ne apropiem de sfârșitul vieții, nu mai suntem atât de siguri că am trăit cu adevărat sau că a meritat ceea ce am făcut în viață. Oricum, fiecare ar trebui să ne întrebăm de ce am venit în lumea aceasta, care este menirea noastră pe pământ și încotro ne ducem? Eclesiastul ne ajută să punem aceste întrebări. Omul este același și după trei mii de ani. Unii cred că dacă ar reuși într-un anumit domeniu, dacă ar avea un anumit lucru, dacă s-ar bucura de o anumită stare, ar fi fericiți. Alții, dimpotrivă cred că dacă viața ar fi cât mai ușoară, fără provocări, o dulce legănare, ar fi destul de mulțumiți. Adevărul este că omul nu găsește adevărata fericire în lucrurile de care se poate bucura „sub soare”. Omul are nevoie să evadeze din acest lagăr numit „sub soare”, în prezența lui Dumnezeu. Întrebarea la care încearcă Eclesiastul să afle răspuns este cuprinsă în capitol 1 v.3

Notatează lucrurile care ți-au atras cel mai mult atenția în capitolele 1 și 2.

Ce nu ai înțeles sau ce te-a contrariat din ceea ce spune Eclesiastul în aceste capitole?

Ce lucruri noi ai învățat din citirea și observarea acestui text?

Ce anume și cum ai hotărât să aplici ceea ce Duhul lui Dumnezeu ți-a descoperit în acest text?

Ce ai dori să împărtășești și altor persoane din înțelepciunea acestui text?

Cap. 3 – Dincolo de Etapele Vieții „sub Soare”

Viața pare nedreaptă și omul crede că o altă etapă a vieții lui va fi mai bună. Se spune că un om are patru etape în viață: (1) Când crede în Moș Crăciun; (2) Când nu mai crede în Moș Crăciun; (3) Când face pe Moș Crăciun; și (4) Când arată ca Moș Crăciun. Eclesiastul începe cu cele două evenimente extreme care nu depind de noi, nașterea și moartea. Toate celelalte sunt cuprinse între cele două și sunt prezentate în contrast. Important este ca în toate acestea să vedem mâna lui Dumnezeu în viața noastră și să ne bucurăm în fiecare moment de ceea ce ne dă Dumnezeu. Eclesiastul se întreabă retoric, ce rost are să faci ceva dacă va urma și contrariul. Există două perspective, una care îl ia în considerare pe Dumnezeu și astfel omul este pătruns de gândul veșniciei și al dreptății. Alta, care îl exclude pe Dumnezeu și astfel omul se consideră o simplă viețuitoare care se poate bucura cât trăiește sub soare de lucrarea lui. Atenție, aici Eclesiastul nu vorbește despre ceea ce se întâmplă cu omul după moarte, ci exprimă deșertăciunea circumscrierii existenței umane „sub soare”. Pentru a anticipa concluzia Eclesiastului cu privire la ce urmează după moarte citește cap. 12:1-7. Singura asemănare între om și dobitoc este faptul că trupul se descompune în țărână. Totuși, apostolul Pavel inspirat de Duhul Sfânt scrie în 1 Corinteni 15:39 „Nu orice trup este la fel; ci, altul este trupul oamenilor, altul este trupul dobitoacelor...”. Pentru a trăi cu înțelepciune fiecare etapă a vieții trebuie să luăm seama la suveranitatea lui Dumnezeu.

Notează ce contraste enumeră Eclesiastul în acest capitol.

Ce nu ai înțeles sau ce te-a contrariat din ceea ce spune Eclesiastul în acest capitol?

Ce lucruri noi ai învățat din citirea și observarea acestui text?

Ce anume și cum ai hotărât să aplici ceea ce Duhul lui Dumnezeu ți-a descoperit în acest text?

Ce ai dori să împărașești și altor persoane din înțelepciunea acestui text?

Cap. 4 – Opresiune, Competiție, Succes, Popularitate

Înstrăinarea și singurătatea ar putea descrie foarte bine sindromul de care suferă tot mai mult omul postmodern. Când ideologia sau religia înseamnă control, atunci relațiile umane înseamnă opresiune și reprimare, iar rezultatul este alienare. Când religia sau credința înseamnă eliberare prin Hristos, atunci relațiile umane se caracterizează prin dăruire de sine, echitate și bunătate, iar rezultatul este solidaritate. Aceasta este adevărat în societate, în familie și în biserică. Vai de cei apăsați și abuzați, zice Eclesiastul când nu este nimeni care să îi mângâie. Dar nici cel ce abuzează nu este mai fericit, deoarece ajuns în vârful piramidei, călcând peste „cadavre”, se condamnă la însingurare. Solomon sfătuiește, alege mulțumirea în locul competiției pizmașe și prețuiește relațiile mai mult decât realizările. Gândiți-vă că prima observație negativă pe care a făcut-o Dumnezeu după creație este redată în cuvintele: „Nu este bine ca omul să fie singur.” (Genesa 2:18). Apoi, e mai bine să ai o poziție modestă, dar viața ta să influențeze mai mult, decât să ai popularitate, apreciere și poziție înaltă, fără impact asupra semenilor tăi. Oricum, nu te închina succesului întrucât este trecător. Totodată, trecerea anilor ar trebui să te facă mai înțelept, nu doar mai bătrân și mai încăpățânat (Eclesiastul 4:13).

Notatează lucrurile care ți-au atras cel mai mult atenția în acest capitol.

Ce nu ai înțeles sau ce te-a contrariat din ceea ce spune Eclesiastul în acest capitol?

Ce lucruri noi ai învățat din citirea și observarea acestui text?

Ce anume și cum ai hotărât să aplici ceea ce Duhul lui Dumnezeu ți-a descoperit în acest text?

Ce ai dori să împărașești și altor persoane din înțelepciunea acestui text?

Cap. 5—6 – Reverență, Cumpătare, Mulțumire

Până acum Eclesiastul ne-a spus cum e viața „sub soare”. Acum ne spune ce ar trebui să facem în călătoria noastră efemeră „sub soare”. Mai întâi ne atrage atenția asupra modului de închinare. Suntem obișnuiți să fim atenționați cu privire la necredință, păcat și ispită. Dar, Dumnezeu dorește închinători. El așteaptă să ne închinăm într-un mod plăcut Lui, nu nouă. Apoi, Eclesiastul ne spune că ascultăm prea puțin și vorbim prea mult și pripit (Vezi și Iacov 1:19-27). Să fim atenți la legământul (jurământul) făcut cu Dumnezeu și la împlinirea făgăduințelor noastre. Poate că una din cele mai mari deșertăciuni de „sub soare” este că omul pleacă din lumea aceasta cum venise, fără să se îmbogățească față de Dumnezeu. Domnul Isus afirmă clar acest lucru în Luca 12:13-21. În tot ce ne dă Dumnezeu există o parte de care ne putem folosi cu bucurie, cumpătare și mulțumire. Fericirea omului nu stă în avantajele care le are în viață: bogăție, viață lungă, familie mare, ci, în pacea sufletească și măsura în care își găsește plăcerea în Dumnezeu (Vezi și Psalm 4:6-8). Omul este o ființă mereu nemulțumită. Fără perspectiva cerească, toți oamenii mor la fel și anii trec ca o umbră. În capitolul următor, Eclesiastul ne invită într-o casă mortuară. Intră într-un cimitir și citește cu atenție anul nașterii, anul morții și epitaful de la căpătâiul fiecărei persoane. Cimitirele sunt pline cu oameni de neînlocuit.

Notatează lucrurile care ți-au atras cel mai mult atenția în capitolele 5 și 6.

Ce nu ai înțeles sau ce te-a contrariat din ceea ce spune Eclesiastul în aceste capitole?

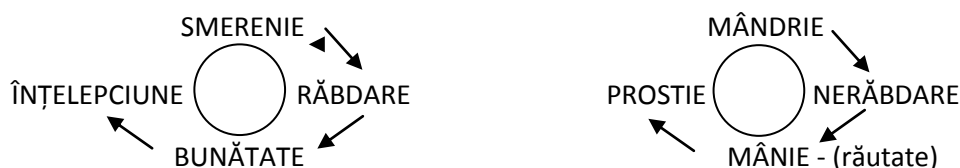
Ce lucruri noi ai învățat din citirea și observarea acestui text?

Ce anume și cum ai hotărât să aplici ceea ce Duhul lui Dumnezeu ți-a descoperit în acest text?

Ce ai dori să împărașești și altor persoane din înțelepciunea acestui text?

Cap. 7 – Sfaturi pentru o viață mai bună

Viața presupune un șir nesfârșit de alegeri, iar omul trebuie să trăiască cu consecințele propriilor alegeri și decizii. Ce este mai bine pentru om? Bunul nume îl prețuiești abia când l-ai pierdut. Parfumul te poate ajuta să răspândești un miros plăcut, dar aroma unei bune reputații este mai valoroasă. Ce legătură există între o bună reputație și ziua nașterii și a morții? Nu contează reputația în ziua nașterii, dar contează enorm în ziua morții. Apoi, nașterea este un început. De-alungul vieții poți câștiga o bună reputație, pe când moartea înseamnă sfârșitul. Din ziua morții nu mai poți schimba nimic. Se spune că **bine**-le este dușmanul **foarte bine**-lui. Eclesiastul face aprecieri cu privire la ce este mai bine în contrast flagrant cu ceea ce cred oamenii de obicei. Subliniați în acest capitol ce este mai bine. De ce este mai bună smerenia decât mândria, răbdarea decât nerăbdarea, bunătatea decât mânia, înțelepciunea decât prostia? Pentru că fiecare virtute și fiecare cusur se determină și se amplifică în circuitul vieții tot mai mult.

Acceptă că cel neprihănit poate suferi și că celui rău îi poate merge bine. Acceptă suveranitatea lui Dumnezeu, fără să fii fatalist și caută să ai un echilibru spiritual.

Notatează lucrurile care ți-au atras cel mai mult atenția în acest capitol.

Ce nu ai înțeles sau ce te-a contrariat din ceea ce spune Eclesiastul în acest capitol?

Ce lucruri noi ai învățat din citirea și observarea acestui text?

Ce anume și cum ai hotărât să aplici ceea ce Duhul lui Dumnezeu ți-a descoperit în acest text?

Ce ai dori să împărașești și altor persoane din înțelepciunea acestui text?

Cap. 8 – Sfaturi pentru o viață echilibrată

Potrivit Sfințelor Scripturi, Dumnezeu a delegat autoritate în familie (Efeseni 5:21-27; 6:1), în biserică (1 Tesaloniceni 5:12-14; Evrei 13:17) și în societate (Romani 13:1-7). De la proto-părintele nostru Adam moștenim o fire nestăpânită, înclinată spre rău și răzvrătire (Psalmul 51:5-6). Numai răscumpărarea Domnului Isus Hristos ne poate izbăvi din acest ciclu care se perpetuează din generație în generație (1 Petru 1:15-19). Autoritatea poate fi folosită greșit și atunci duce la tiranie, după cum și modul în care cineva se raportează la autoritate poate fi distructiv și rezultatul este anarhie. Asprimea feței nu este dovadă de autoritate, ci de lipsă de înțelepciune în folosirea autorității sau a modului în care te raportezi la ea (v. 1. Vezi și Iacov 3:13-17). Ce indică faptul că cineva își pierde controlul în folosirea autorității sau faptul că nu știe sau nu acceptă să se raporteze corect la ea? De aceea avem nevoie de înțelepciune. Există anumite limite ale autorității (v. 8), și uneori istoria însăși scapă de sub control. Totuși, Dumnezeu nu scapă din mână nici o situație și planul Său în istorie se duce la îndeplinire. Cunoscuta lege a lui Murphy spune că orice poate să meargă rău, va merge rău. Așa că, nimic nu este atât de ușor precum pare și orice ți-ai propus să faci necesită mai mult timp decât crezi. Privind viața din această perspectivă, omul firesc răspunde așa cum a răspuns Eclesiastul (cap.8: 15-17).

Notatează lucrurile care ți-au atras cel mai mult atenția în acest capitol.

Ce nu ai înțeles sau ce te-a contrariat din ceea ce spune Eclesiastul în acest capitol?

Ce lucruri noi ai învățat din citirea și observarea acestui text?

Ce anume și cum ai hotărât să aplici ceea ce Duhul lui Dumnezeu ți-a descoperit în acest text?

Ce ai dori să împărașești și altor persoane din înțelepciunea acestui text?

Cap. 9—10 – Bucură-te de viață și Evită capcanele ei!

Eclesiastul este un excelent observator și analist al vieții „sub soare”. Deoarece viața este atât de scurtă, învață să o folosești cu înțelepciune și să te bucuri de ea. Fiecare om își dorește sănătate, dorește să se îndrăgostească, să aibă o carieră de succes, să se căsătorească și să aibă copii, să realizeze anumite proiecte sau să-și îndeplinească anumite dorințe și ambiții. Când privești viața ca un dar al lui Dumnezeu, te bucuri de bunurile care le ai, de partenerul de viață și de familie, de munca ce o desfășori și de cunoștința pe care o poți dobândi. Înțelepciunea înseamnă capacitatea de a administra bine viața. Ea este mai mult decât cunoștință sau inteligență, deși ambele sunt folositoare. Fii atent la capcanele și vanitățile vieții. Deasemeni, asumă-ți responsabilitatea de a contribui la binele general în societate. Un sfat din Noul Testament: *Rugați-vă pentru toți oamenii! (1 Timotei 2:1-4). Și: Dați Cezarului ce este al Cezarului, și lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu!* (Matei 22:21).

Notatează lucrurile care ți-au atras cel mai mult atenția în capitolele 1 și 2.

Ce nu ai înțeles sau ce te-a contrariat din ceea ce spune Eclesiastul în aceste capitole?

Ce lucruri noi ai învățat din citirea și observarea acestui text?

Ce anume și cum ai hotărât să aplici ceea ce Duhul lui Dumnezeu ți-a descoperit în acest text?

Ce ai dori să împărașești și altor persoane din înțelepciunea acestui text?

Cap. 11 – 12 – Investește cu prioritate în Eternitate!

Încheierea predicii și deci a cărții Eclesiastul oferă concluzia spre care autorul a construit întregul eșafodaj al dezbaterii și argumentării lui. Îndemnul lui pentru fiecare om și mai ales pentru tineri spune, perseverență, bucură-te și investește! Dar, ia seama că Dumnezeu te va chema la judecată! De aceea, adu-ți aminte de Creatorul tău în zilele tinereții tale. Îmbătrânirea și moartea sunt descrise metaforic. Adu-ți aminte că vine momentul în care țărâna se întoarce în pământ și duhul la Dumnezeu. De aceea: „*Teme-te de Dumnezeu și păzește poruncile Lui. Căci Dumnezeu va aduce orice faptă la judecată, și judecata aceasta se va face cu privire la tot ce este ascuns, fie bine, fie rău.*” Deci trăiește cu responsabilitate înaintea lui Dumnezeu și investește-ți viața în eternitate. Cum? Evanghelia ne arată Calea: „*Eu sunt Calea, Adevărul și Viața!*” a spus Isus.

Notatează lucrurile care ți-au atras cel mai mult atenția în capitolele 11 și 12.

Ce nu ai înțeles sau ce te-a contrariat din ceea ce spune Eclesiastul în aceste capitole?

Ce lucruri noi ai învățat din citirea și observarea acestui text?

Ce anume și cum ai hotărât să aplici ceea ce Duhul lui Dumnezeu ți-a descoperit în acest text?

Ce ai dori să împărașești și altor persoane din înțelepciunea acestui text?

Recapitulând cartea Eclesiastul poate ar trebui să îți pui și tu câteva din următoarele întrebări:

- De ce viața mea pare că nu are nici un scop?
- Unde și în ce aș putea găsi semnificație în viață?
- Cum aș putea să realizez planul lui Dumnezeu pentru viața mea?
- Cum să găsesc sens pentru viața mea în mijlocul încercărilor?
- Cum aș putea să fiu autentic când mă închin lui Dumnezeu?
- Care este adevărata valoare a bogăției și a banilor?
- De ce experimentez adversități în viața mea?
- Cum aș putea găsi bucurie într-o lume în care moartea e stăpână?
- Cum să îmi folosesc viața cu înțelepciune?
- Ce așteaptă Dumnezeu de la mine?